

skaber og private Personer, der eje Telegraf- og Telefonkabler eller Indretninger for traadløs Telegrafering, overholde samme Forpligtelse.

Art. 10. Det Faktum, at en neutral Magt endog ved Magt tilbageviser Krænkelser af dens Neutralitet, kan ikke betragtes som en fjendtlig Handling.

Art. 11. Den neutrale Magt, der paa sit Territorium modtager Tropper, hørende til de krigsførende Hære, skal internere dem saavidt muligt langt fra Krigsskuepladsen.

Den kan bevogte dem i Lejre eller endog holde dem indesluttede i Fæstninger eller paa dertil indrettede Steder.

Den bestemmer, om Officererne kunne lades i Frihed mod paa Æresord at forpligte sig til ikke at forlade det neutrale Territorium uden Tilladelse.

Art. 12. I Mangel af særlig Konvention desangaaende yder den neutrale Magt de internerede Levnedsmidler, Beklædningsgenstande og den Bistand, som Humanitet paabyder.

Ved Fredsslutningen gives der Erstatning for de ved Interneringen forvoldte Omkostninger.

Art. 13. Den neutrale Magt, som tager imod undvegne Krigsfanger, skal lade dem i Frihed. Hvis den finder sig i deres Ophold paa sit Territorium, kan den anvise dem Opholdssted.

Det samme gælder med Hensyn til Krigsfanger, som medføres af Tropper, der tage deres Tilflugt til den neutrale Stats Territorium.

Art. 14. En neutral Magt kan tillade, at saarede eller syge, der høre til de krigsførende Hære, føres ind paa dens Territorium, under Forbehold af, at Togene, der bringe dem, hverken medføre Krigspersonel eller Krigsmateriel. I slige Tilfælde er den neutrale Magt pligtig at træffe de i saa Henseende nødvendige Sikrings- og Kontrolforholdsregler.

Saarede eller syge, som under saadanne Forhold ere bragte ind paa neutralt Territorium af en af de krigsførende og som høre til Modpartiet, skulle bevogtes

af den neutrale Magt, saaledes at de ikke paa ny kunne tage Del i Krigsforetagenderne. Denne har de samme Pligter med Hensyn til saarede eller syge af den anden Hær, som maatte blive den betroede.

Art. 15. Genferkonventionen kommer til Anvendelse paa syge og saarede, der ere internerede paa neutralt Territorium.

Art. 16—18 handle om „neutrale Personer“, Art. 19 om Behandlingen af fremmed Jernbanemateriel, Art. 20—25 ere Slutningsbestemmelser.

Hovedbestemmelserne i 13. Konvention, der handler om de neutrales Ret og Pligt under Søkrig, ere følgende:

Art. 1. De krigsførende ere pligtige at respektere de neutrale Magters suveræne Rettigheder og at afholde sig paa neutralt Territorium eller i neutrale Vande fra enhver Handling, som disse Magter ikke vilde kunne taale, uden at svigte deres Forpligtelser som neutrale.

Art. 2. Alle fjendtlige Handlinger, derunder indbefattet Opbringelse og Udøvelse af Visitationsret, begaaede af krigsførende Orlogsskibe paa en neutral Magts Søterritorium, indeholde en Krænkelse af Neutraliteten og ere strengt forbudte.

Art. 3. Hvis et Skib er blevet opbragt paa en neutral Magts Søterritorium, skal denne Magt, hvis Prisen endnu er indenfor dens Jurisdiktion, anvende de Midler, der staa til dens Raadighed, for at hidføre Prisens samt dens Officerers og Mandskabs Frigivelse og den af det opbringende Skib om Bord satte Besætnings Internering.

Er Prisen udenfor den neutrale Magts Jurisdiktion, skal paa denne Magts Forlangende det opbringende Skibs Regering frigive Prisen med dens Officerer og Mandskab.

Art. 4. Ingen Priseret maa sættes af en krigsførende paa neutralt Territorium eller paa et Skib i neutrale Vande.

Art. 5. Det er de krigsførende forbudt at gøre neutrale Havne og Vande til Basis for Søkrigsoperationer mod deres Modstandere; særlig er det forbudt der at indrette Stationer for traadløs Telegrafering eller der at anbringe et hvilket som